

ΑΜΜΟ ΦΥΣ - ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Κόμμα φροντίζουν δια τὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ, οἱ περι τὸν Καφαντάρην φροντίζουν δια τὸ Κέντρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκαθίστανται οἰκοδομοῦντες πλοῦσια καὶ πολυτελῆ παλάτια καὶ καταλαμβάνοντες θέσεις ὑψηλάς. Ὁ ἀγὼν τοῦ ἐπαρχιακοῦ κομματος, εἶναι ἀγὼν μέγας καὶ ὑψηλὸς διότι εἶναι ἀγὼν τοῦ δικαίου κατὰ τοῦ ἀδίκου, ἀγὼν τῆς ἀληθείας κατὰ τοῦ ψεύδους.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΜΙΣΗ Η ΣΤΗΛΗ

Τρομερότητες

Τρομερός ἐστὶν ὁ κ. Κονδύλης, τρομερός καὶ ὁ Καφαντάρης καὶ ὁ Μιχαλακόπουλος καὶ ὁ Παπαναστάσης καὶ ὁ Μποδοσάκης καὶ ὁ Ὀθωναῖος καὶ ὁ Πλαστήρας καὶ πάντες οἱ ἄλλοι πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος ὅσοι παθόντες ἀπὸ παράκρουσιν ἐγκεφαλικὴν ἐφαντάσθησαν ἑαυτοῦς ἱκανοὺς νὰ διοικήσωσι τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, τρομεροὶ εἶναι καὶ ὁ συμπολιτὴς ἡμῶν κ. Ἰωσήφ Σφακιανῆς ὅσος ὡς σῆμα τοῦ κόμματός του τὸ καρβέλιον τρομερός καὶ ὁ ἐξ Ἡρακλείου κ. Μαρῆς τέως ὑπουργὸς καὶ νῦν ὑποψήφιος βουλευτῆς, ὁ ὀνομάζων τὸν πετεινὸν κεφάλαν, αὐτὸς, ὁ τηλικαύτην κεφαλὴν κερτημένον, τρομεροὶ εἶναι καὶ ὁ γάμος καὶ οἱ κοραῖοι καὶ τὰ κουνούπια καὶ οἱ ψύλλοι οἱ ἀπομιζῶντες τὸ αἷμα ἡμῶν, ὡς εἶναι ἐξ ἴσου τρομερὰ καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ζῴφια, ὅσα ἢ Θεῖα Πρόνοια ἐπλασε καὶ ἐδημιούργησεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πρὸς τιμωρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλὰ τρομερώτατος καὶ φοβερώτατος πάντων εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τῆς πόλεως Ρεθύμνης καὶ τῶν περιχώρων κ. Τσίγγανος.

Τρομερώτατος. Καὶ ἡ τρομερότης του αὐτῆ ἀπεδείχθη ἐν τῷ ὑπερτάτῳ βαθμῷ μίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ὅτε ἐξαπέστειλε πρὸς με διὰ τοῦ κλητῆρος του ἔγγραφον, δι' οὗ ἐζήτηε νὰ πληρώσῃ φόρον ἐπιτηδεύματος.

—Μέγας ἦ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου! Ἀνεφώνησα ἐγερθεὶς τοῦ γραφείου μου καὶ ποιήσας τρεῖς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ ἀγαθὸς πρεσβύτερος καὶ κλητῆρ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ἰδὼν τὰς κινήσεις μου καὶ ἀκούσας τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἐπικλησὶν μου, ὑπολαβὼν με δὲ ὡς παραφρονησάντα ἐστράφη πρὸς τὰ δπίσω.

—Μὰ ἔλα ἐδῶ βρὲ ἀδελφέ. Εἶναι καλὰ ὁ κ. Ἐφορὸς;

Καλὰ σὰς χαιρετᾷ.

—Καὶ ἐγὼ χαίρω πολὺ διὰ τοῦτο. Ἀλλὰ γὰρ πὲρ μου, σὲ παρακαλῶ. Μήπως ὁ ἀγαπητός μου φίλος καὶ ὁ συμπαθὴς παρ' ἀπάσῃ τῇ Κοινωνίᾳ τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης κ. Τσίγγανος

φρονῆ δι εἶμαι ἔμπορος ἐλαίων ἢ κίτρων ἢ καὶ ξυλοκεράτων; Ἡ μήπως νομίζει δι πλῆζω εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἢ δι κἀνω ἀγοραπωλησίας ἀκινήτων ἢ δι ἐπὶ τέλους εἶμαι κτηματίας καὶ ζῶ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων μου; Ἐὰν ὁ φίλος κ. Τσίγγανος νομίζει τοῦτο, οὐ καλῶς φρονεῖ. Καὶ κάμε μου, σὲ παρακαλῶ, τὴν χάριν νὰ τοῦ διαβιβίσης ἀμέριστον καὶ σκεραῖαν τὴν πρὸς αὐτὸν συμπάθειάν μου καὶ νὰ τοῦ πῆς δι ἐδῶ μέσα ποῦ κάθομαι δὲν πωλῶ χαρούπια οὔτε κίτρα οὔτε λάδι ἀλλὰ πουλάω σοφίαν καὶ μόνον σοφίαν, ἕνα εἶδος δηλαδὴ ἐντελῶς ἀζήτητον τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς τὸν Νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Ποῖος ἀγοράζει σήμερον σοφίαν, σὲ παρακαλῶ; Κανείς, ἀπολύτως κανείς. Καταβιβάζομεν τὴν τιμὴν, τὴν προσφέρομεν ἀντὶ πινακίου φακῆς, ἀντὶ δύο ὀβολῶν, ἀντὶ ἐνὸς ὀβολου, κανείς δὲν ἀγοράζει. Τὴν προσφέρομεν δωρεάν, κανείς δὲν στρέφεται νὰ μᾶς κυτάξῃ ἀλλ' ἀποστρέφοντες τὸ πρόσωπον ἀφ' ἡμῶν μετὰ περιφρονησεως καὶ πρὸς τὰ διάτρυτα ἐκ τοῦ χρόνου παπούτσια ἡμῶν ἀποβλέποντες ἐλευσεολογοῦσιν ἡμᾶς δι τὴν κοιλίαν διὰ σοφίας πειρώμεθα νὰ γεμίσωμεν. Πρόσθεσε, σὲ παρακαλῶ, ἀκόμη καὶ τοῦτο εἰς τὸν κ. Οἰκονομικόν Ἐφορον αὐτὸν ἐνεδρεόνοντα ἐν ἀποκρύφῳ ὡς κέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ τοῦ ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἔλκυσαι αὐτὸν, πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν, δι ἡμεῖς οἱ σοφοὶ ἐκλαμβάνοντες ἑαυτοὺς χρημάτων κρείσσονας βδελυσσόμεθα καὶ ἀποστρεφόμεθα τὰ λεφτὰ, φρονούντες δι:

«Οὐδὲν ἀνθρώποισιν οἶον ἀργυρὸς κακὸν νόμισμα» ἔβλαστε. Τοῦτο καὶ πόλεις πορθεῖ, τοῦ ἀνδρᾶς ἐξανίστησι δόμων. Τόδ' ἐκιδιδάσκει καὶ παραλλάσει φρένας χρηστὰς, πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἴστασθαι βροτῶν.»

Ταῦτα οὖν, ὦ βέλτιστε, Ἐφόρῳ φράσε καὶ ἐρῶσθαι καὶ εἶγε βούλεται, ἄς με ἀφήσῃ ἢ συχον νὰ σκεφθῶ πῶς διάβολο δά κατορθώσω ἰσχυρὸν νὰ ἐξοικονομήσω τὰ τυπογραφικὰ ἔξοδα πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος μου.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Σκόπιμον κρίνομεν τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ κατωτέρου ἐν μεταφράσει ἀρθρου τοῦ Ἀγγλικοῦ Περιοδικοῦ «Ἐγγὺς Ἀνατολὴ καὶ Ἰνδία» ἐν τῷ ὁποίῳ φαίνεται πῶς κρίνουν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλάδι.

«Κατὰ τὴν πιστὴν ἀπομίμησιν τοῦ προέδρου τοῦ Τουρκικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀνεξαρτησίας, ὁ Ἕλλην Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, πρὸ οἰασθῆποτε δίκης, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του κατὰ τοῦ συνόλου τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, καὶ καθώρισε τὰς ποινὰς αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν ὑπουργῶν. Ἐὰν αἱ ἀπειλαὶ τοῦ αἱ ὁποῖαι παράγουν λίαν παράξενον ἐντύπῳσιν εἰς τὰς περὶ Δικαιοσύνης ἀντιλήψεις τῆς Δύσεως, ἐπραγματοποιούντο, εἶναι φανερόν δι ἡ Ἑλλὰς πάλιν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀνοιχθῇ στάδιον πολιτικῆς αἰμοδιψίας καὶ νὰ ἀνανεωθῇ ὁ διχασμὸς ἐν τῷ ἔθνει ὅπως ἐν τῷ ἔγγυς παρελθόντι τόσα ἐδημιούργησε κακά. Αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὴν Κυβέρνησιν προθέσεις συνίστανται εἰς τὸ νὰ εἰσαγάγουν εἰς ἄμεσον δίκην ὅλους τοὺς τέως ὑπουργοὺς, νὰ τοὺς ἀφαιρέσουν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, νὰ τοὺς καταδιώξουν διὰ παραβάσεις τοῦ Συντάγματος διαπραχθείσας ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπουργείας των καὶ νὰ τοὺς καταστήσουν ὑπευθύνους διὰ τῆς ἀτομικῆς των περιουσίας. Καὶ μόνον ἡ ἀνακοίνωσις τοιαύτης κυβερνητικῆς πολιτικῆς προδικαζούσης, ὡς γίνεται εἰς ὀλόκληρον χορείαν ἀνθρώπων ἀναπολογητῶν μειώνει τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποῖαν ἐξ ἐνστικτοῦ αἰσθάνεται ἡ Εὐρώπη διὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι πελίτευμα.

Ἡ διοίκησις τοῦ Στρατηγοῦ Παγκάλου ὑπῆρξε, τὸ παραδεχόμεθα, δικτατορικὴ. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς εἶνε πιθανὸν νὰ διεπράχθησαν πολλὰ αὐθαίρετοι πράξεις ἀλλὰ διὰ τὰ ἔθνηκα συμφέροντα εἶναι ἀνάγκη νὰ διακριθῶν τὰ ἐξ αὐτῶν καλὰ ἔργα ἀπὸ τὰ κακά δι' ἀμερολήπτου ἐρεῦνης τῆς δεκαιοσύνης. Τὸ νὰ ὑπερβῆ ὁ εἰς ρήτωρ τὸν ἄλλον εἰς καταγγελίαν κατὰ τοῦ πεσόντος δικτάτορος εἶνε σύμφωνον με τὰς ἀξιώσεις συλλαλητηρίου τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τὴν νέαν ὀμωσὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰδικῶς ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον διὰ τὴν διαχείρησιν τῆς δικαιοσύνης ἡ χώρα ἔχει δικαίωμα νὰ ἀναμένῃ στάσιν περισσότερον προσαρμοζομένην πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς δικαιοσύνης. Εἰς τὸν ἔξω κόσμον ἢ ἐν Ἑλλάδι ζωὴ καὶ περιουσία πολιτευομένων ἢ στρατιωτικῶν πιθανὸν νὰ μὴ θεωρῶνται ἀντικείμενα μερίμνης. Ἀλλ' ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, τοῦλάχιστον, ἐπικρατεῖ προσωπικὸν αἰσθημα φιλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὡς χώραν, καὶ διὰ τοῦτο προξενεῖ ὑλιβερόν κλονισμὸν ἢ πρὸς τὰ δπίσω δλισθησις τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀνατολικὰς μεθόδους καὶ συνταγὰς, καὶ ἐφαρμογὴν πολιτικῆς ἢ δικαστικῆς διαδικασίας ἐντελῶς πρωτογενοῦς βαρβαρότητος καὶ ἐκδικητικότητος.

Ὁ Στρατηγὸς Πάγκαλος, εἶνε δυνατόν νὰ μὴ εἶνε γνωστὸς ἔξω τῆς πατρίδος του. Ἐν τούτοις ὁμοῦ δέον νὰ μὴ λησμονῆται δι ἐπὶ δέκα τέσσαρας μῆνας ὑπῆρξεν ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δι' ὅλην τὴν ὑφήλιον. Ἡ ὑπ' αὐτοῦ κατὰκτησις τῆς ξουσίας ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ἔθνους ὡς συνόλου καὶ οὐδὲν ἀντιτίθεται εἰς τὴν βεβαίωσιν ὑπάρξεως ἰσχυροῦ αἰσθηματος ἀνακουφίσεως ὅταν καθιέρωσῃ καθεστῶς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς ἀρὰν πολιτικῶν ὑπερβασίων, ἐπιτρέτων εἰς τὸ ἔθνος νὰ ἀφιερῶσιν περισσότερον χρόνον εἰς ἐργασίαν. Αἱ ὑποσχέσεις τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς διοικήσεώς του εἶνε ἀληθῆς δι οὐδόλως ἐξῆς πληρώθησαν. Ὅλαι του αἱ πράξεις δὲν ἦσαν φρόνιμοι. Ἡ ἐχθρὸς τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν Ἀρχηγῶν ὑπῆρξε ἢ ἐπιποδομητικὴ καὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἠθικῶς ἐπιβλαβής. Ἀλλ' ἡ δικτατορία ἔσχε μερικὰ φωτεινὰ σημεῖα εἰς τὸ ἐνεργητικόν τῆς διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλὰς ἔχει δικαίον νὰ εὐγνωμονῇ.

Ἡ ἐξωτερικὴ τῆς πολιτικῆς ὑπῆρξε πραγματικῶς ἐπιτυχῆς ἐν τῇ ἐξασφαλίσει καλῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν γειτόνων τῆς καὶ τοὺς ἀπῆλλαξε, τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ τὴν μεγάλην ἔντασιν ἀνησυχίας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε ὑπῆρξεν πληθῶς ἀπῆλλαγμένοι ἐν οὐδεμιᾷ στιγμῇ ἀπὸ τῆς ἀνακοχῆς. Αἱ ἐπιτυχῶν μεθόδων ὁ Δικτάτωρ ἔδωκεν ἐπίσης ὠθησιν εἰς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων, τὰ ὁποῖα, λόγῳ ἐν μέρει πολιτικῶν ἀντιζηλιῶν, ἀνεβάλλοντο ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας. Δὲν εἶνε ἐν τούτοις ἔργον ἡμῶν νὰ ζυγίσωμεν ἐν λεπτομερείαις τὰς ἀγαθὰς ἢ κακάς πράξεις τοῦ Στρατηγοῦ Παγκάλου. Δύνανται αὐταὶ ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἀνακριτικῆς ἐρεῦνης πότε θὰ παραχθῇ ἀναμφισβητήτως εἰς τὸν τέως Διδάκτορα ἢ εὐκαιρία νὰ ἀπολογηθῇ. Ἐκείνο ὁμοῦ τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ κατανοήσῃ βαθέως ἢ